

ניסן תשפ"ב

פרשת
קדושים

99

עדות ישראל לאלקים

מה חדש?

כסח מאחורינו ואנחנו בוצינאים של ימי ספירת העומר. השבוע נזיין את יום הכיכור, אחלוי מצרכות ישראל ופסולות האיבה ונתגלג בשמחה והודיה לה' את יום הוצאת מצרים ואת שובנו לארץ הקודש. בזמננו אנו מציינים מידי שבוע סיפורי צליה ומהגי צרות שונים, אין מתאים יותר מיום הוצאת מצרים להכיר מאיבה הזנוני, כל צדה והמנהגים שלה, וכמה אנחנו צריכים לשמח ולהודות על הכבות הגדולה אשר אהית כאן בארץ כולנו יחד. להכיר אחד את מנהגיו של השני וליצור זהות יהודית- ישראלית משותפת וצביונית.

מחכים להתזונות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ומציינים אתכם אהמיכי ארכל את הזלונים בבית הספר, בתיול
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות ארכלות חוצלום השקיה בסרית הקיד.

מה בפרשה?

1 הכתנים מצווים לעומר על טהרתם, בעיקר הכהן הגדול

2 שבת ומועד

3 ספירת העומר והנפת העומר

4 גר התמיד ולחם הפנים הנמצאים בבית המקדש באופן קבוע

5 אדם מישראל רב עם חברו ובזמן המריבה הוא הזכיר את שם ה' וקיולל. המקלל הובא לפני משה לדון ועל פי דבר ה' הוכרע שדינו מוות

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

יוסף אלצטר גורש ממצרים בעודו ילד צעיר, יחד עם משפחתו. הם עלו לארץ ישראל ביום העצמאות ה-8 למדינת ישראל. כשהגיעו לנמל חיפה, הנמל היה מקושט בדגלים ובמנורות צבעוניות. הם חשבו שהנמל מקושט לכבודם. לכבוד היהודים ששבים לארצם. ואולי זה קצת נכון. כי הרי הנמל היה מקושט לכבוד העם היהודי ששב לארצו אחרי כל כך הרבה שנים של גלות. יוסף ומשפחתו עלו על משאיות ונסעו במשך כמה שעות, בלילה. הם לא ידעו לאן הם נוסעים אך הבטיחו להם שכשיגיעו יהיה להם היכן לישון. הנסיעה הייתה ארוכה. יוסף זוכר את עצמו מנסה להשאיר את עיניו פקוחות כדי לראות את הדרך, אבל העייפות הכריעה אותו והוא נרדם. כאשר המשאית עצרה, הם ירדו ממנה לתוך אדמה חולית. היה חושך מסביב וחול. הרבה הרבה חול. הם הגיעו למושב בגבול עזה. המשפחה, שהתגוררה בעיר גדולה, לא הכירה את חיי המושב. אט אט למדו הילדים להכיר את המקום. את הרפת, לול התרנגולות, את עבודות החקלאות השונות. החיים במושב בימים הראשונים היו מרתקים. לא רק ארץ חדשה ושפה חדשה - גם צורת חיים חדשה ומנהג. אך יותר מכל, זוכר יוסף מימי ילדותו את הטיולים אל הים.

מאלף כפזים בבאר...

הלכה ומעשה

מה מברכים אחרי אכילת זיתים?

כָּל פְּרוֹת הָאֵילָן מְבָרְכִין עֲלֵיהֶן בְּתַחֲלָה בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ וּלְבִסּוֹף בּוֹרֵא נִפְשׁוֹת רְבוֹת חוּץ מִחֻמְשַׁת הַמֵּינִין הַכְּתוּבִין בַּתּוֹרָה. וְהֵם עֲנָבִים וְרַמּוֹנִים וְתַאֲנִים וְזֵיתִים וְתַמְרִים שֶׁהוּא מְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן בְּסוֹף בְּרַכָּה אַחַת מֵעֵין שְׁלֹשׁ.

הלכה למעשה:

לאחר אכילת פירות אנחנו מברכים "בורא נפשות" אבל לאחר אכילת פירות משבעת המינים אנחנו מברכים את ברכת מעיין שלוש.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בימי החול, בכורדיסטאן, הייתה התפילה נערכת מוקדם בבוקר, השמש של בית הכנסת היה עובר מבית לבית ומעיר את המתפללים. התפילה הייתה נערכת בבית הכנסת ובסיומה היו המתפללים הולכים איש איש לעבודתו.

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת לפסח

ת	ר	ו	ט	ק	י	ח	מ
ו	ר	ל	ט	כ	ע	י	ח
ג	כ	ע	י	ח	א	נ	מ
ד	ע	ו	מ	ל	ה	ו	א
מ	ג	ק	ח	ט	ר	א	ט
ח	נ	מ	ת	י	ו	ח	ט
ת	ח	ל	ה	מ	נ	ק	ר
ה	ט	מ	י	ר	י	ע	ש

אהרון/ שעירים/ קטורת/ מחתה
אוהל מועד/ כפורת

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

2   7   3

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

לקראת שבת אצא בחיבה / סימן לדוד

תמהר במלך פהן ונביא
ונעלה לציון כפאריה
ולביא
ונבנה למקדש בהדרא
רבה

אפזא אכרפר זהו זהו
דוגמא מעין עולם הפא
יתבין במדרשא מברכין
לקדשא
בצפרא ורמשא וזיוהון
כאשא
ברישי כל אנשא כלילא
דקדשא
רעותהון למנדע רזא
רבה

לקראת שבת אצא בחבה
מיום ששי זקן ושיבה
ששוני קרב יגוני נחבא
ואען ואומר ברוך הפא
דא אגדתא ענו ספריא
במעלי שבא מתגלן
מלאכיא
למנין בניא יתבין כליליא
מהדרין משבחין יהא
שמיא רבא

ומרוב חבה ליום ההוא
נפשי אטהר-יה, אברכהו

